

Esipuhe

Kirjamme kuvaa kahden kokeneen työelämän tutkijan tekemiä havaintoja työelämän viimeaikaisesta tilasta. Olemme kirjassa halunneet painottaa työhön liittyvien tunteiden, työhyvinvoinnin ja sivistyneen työskentelyn merkitystä. Valitettavasti näillä eettisillä periaatteilla ei nykyisessä työelämässä näytä useinkaan olevan juuri arvoa.

Olemme kirjoittaneet kirjaa lähes vuoden ajan. Ajatus kirjan kirjoittamisesta syntyi yhteisissä tapaamisissamme, joita olemme jatkaneet säännöllisesti myös kirjoitustyön aikana. Tapaamisissamme olemme puhuneet syvällisellä tavalla työelämästä ja samalla jakaneet yhteisen huolemme työelämän viime aikoina saamista kielteisistä kehityssuunnista. Kirjamme pyrkii herättämään myös muut huomaamaan työelämän ottaman suunnan vaarat ja tekemään tarvittavia korjauksia omassa elämässään.

Kirja ei tarjoa helppoja ulospääsyteitä siitä suunnasta, johon työelämä on menossa. Sen sijaan tarjoamme ratkaisumahdollisuuksia, joilla on todellista merkitystä uudenlaisen suunnan etsimisessä. Työelämän kielteisten noidankehien katkaiseminen vaatii vanhojen uskomusten ja tottumusten murtamista. Myönteisiin lopputuloksiin päästään vain rohkeiden päätösten ja kovan työn avulla. Nämä päätökset liittyvät kiinteästi myös organisaatioiden menestykseen. Mikäli aiomme menestyä, on jokaisen työssä olevan asemasta ja tehtävästä riippumatta osallistuttava muutosprosessiin.

Voidaksemme muuttaa työelämää entistä myönteisempään suuntaan meidän on havahduttava siihen, että menestyksen mittarina eivät enää toimi pelkästään määrälliset tai taloudelliset kriteerit vaan pääosin tunneperäiset asiakaskokemukset. Tämän tosiseikan havaitseminen johtaa siihen, että myös

työssä olevien ihmisten tunteet ja työhyvinvointi on nostettava keskeiseksi menestystekijäksi.

Kirja tuo esille nykyisen työelämän haasteet. Niistä keskeisin liittyy ihmisen ja organisaation väliseen jännitteeseen, joka aiheutuu jatkuvista muutoksista. Ympäröivä todellisuus ja organisaatiot ovat jatkuvassa muutoksessa, mutta ihminen ei tunnetasolla muutu samassa tahdissa. Nykyisessä työelämässä ihmisyyttä ei voi kuitenkaan sivuuttaa: Ihminen on edelleen kaiken mitta.

Espoossa ja Porvoossa

Pauli ja Pontus